

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Asan/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2019200218
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Valašiková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2021:2019200218.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: V. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX, XXX XX G., právne zastúpený: JUDr. Zuzana Srnáková, advokátka, so sídlom Podbrezovská 39, 831 06 Bratislava, proti žalovanému (sťažovateľovi): Poľovnícke združenie Topoľníky, so sídlom Ulica Sv. Vendelína 1505/12, 930 11 Topoľníky, právne zastúpený: JUDr. Daniel Janšo, advokát, so sídlom Horné Záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 304 253, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Členskej schôdze Poľovníckeho združenia Topoľníky, č. Č/2019/002 zo dňa 10.05.2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Trnave, č. k. 20S/119/2019-279 zo dňa 16. septembra 2020, takto

rozhodol:

Kasačná sťažnosť sa o d m i e t a .

Žalobcovi sa p r i z n á v a právo na úplnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd v Trnave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k.: 20S/119/2019-279 zo dňa 16. septembra 2020 (ďalej aj ako „rozsudok“) zrušil rozhodnutie žalovaného, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a zároveň rozhodol o tom, že žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že dospel k záveru, že preskúmané disciplinárne rozhodnutia nevychádzajú z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a nie sú riadne a presvedčivo odôvodnené, pretože neobsahujú primerané zdôvodnenie obsahujúce skutkové a právne dôvody, pre ktoré boli vydané, predovšetkým vo vzťahu k zavineniu žalobcu, t.j. k otázke subjektívnej stránky stíhaného disciplinárneho priestupku (priameho úmyslu žalobcu uloviť konkrétneho chovného jeleňa). Rovnako správny súd vyhodnotil ako dôvodné žalobné námietky napádajúce porušenie zásad ukladania trestov. Vo vzťahu k uloženej sankcii v zmysle výroku rozhodnutia prvého stupňa správny súd ustálil, že žalobca bol uznaný vinným zo spáchania viacerých disciplinárnych priestupkov, a to podľa § 3 ods. 1 písm. a/, b/ a d/ Disciplinárneho poriadku SPZ, pričom disciplinárne orgány sa v napadnutých rozhodnutiach v rozpore s § 1 ods. 9 druhej vety Disciplinárneho poriadku SPZ nezaoberali otázkou uloženia úhrnného trestu s použitím absorpčnej zásady, ktorá sa pri ukladaní trestu za viac spáchaných priestupkov aplikuje. Rovnako preskúmaným rozhodnutiam vytkol, že sa disciplinárne orgány dostatočne nevysporiadali s otázkou skúmania existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci, resp. jej existenciu nevyklúčili v kontexte zásady uplatňovanej v správnom trestaní, a síce zásady ne bis in idem.

II.

Kasačná sťažnosť

3. Proti rozsudku krajského súdu podal kasačnú sťažnosť žalovaný. Žalovaný v procesnom postavení kasačného sťažovateľa (ďalej aj ako „sťažovateľ“) podanú sťažnosť odôvodnil právnymi a skutkovými okolnosťami odkazujúc na § 440 ods. 1 písm. a/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj ako „SSP“), t.j. tým, že v súdnej veci nebola daná právomoc správneho súdu.

4. Vecne sťažovateľ argumentoval tým, že hoci ide o rozhodnutia vydané vo verejnom záujme, je potrebné ich posudzovať ako rozhodnutia, ktoré „jednoznačne nie sú prejavom realizácie verejnej moci a tieto nesledujú žiaden verejný záujem“ (str. 4 kasačnej sťažnosti). Tento právny záver podporil žalobca aj rozhodovacou praxou súdnych autorít

a to napr. rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 4Sžk/34/2019 zo dňa 03.03.2020, v zmysle ktorého „otázka právomoci správnych súdov preskúmať rozhodnutia, resp. opatrenia orgánov poľovníckych združení v rámci správneho súdnictva a s ňou súvisiacou otázkou vzťahu poľovníckeho združenia a jeho člena vo veciach týkajúcich sa uplatnenia práv členov poľovníckeho združenia a jeho člena vo veciach týkajúcich sa uplatnenia práv členov združenia, sa v rámci svojej rozhodovacej činnosti zaoberal opakovane aj kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý dospel k jednoznačnému záveru, a to, že v danom prípade sa jedná o súkromnoprávny vzťah, ktorý nespadá do oblasti verejnej správy,

a preto je na mieste pri prejednávaní vecí súvisiacich s prieskumom rozhodnutí orgánov poľovníckych organizácií postupovať podľa ustanovení Civilného sporového poriadku.“ (pozn.: kasačný súd upravil citáciu obsiahnutú v kasačnej sťažnosti, keď namiesto spojenia „členov zrušenia“ uviedol vyššie „členov združenia“ - a - namiesto „Civilného poriadku“ uviedol vyššie „Civilného sporového poriadku“).

5. Sťažovateľ v tejto súvislosti poukázal aj na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to sp. zn.: 1Ko/33/2017 zo dňa 10.10.2017, sp. zn.: 1Ko/54/2017

zo dňa 10.10.2017 a sp. zn.: 1KO/35/2018. Naplnenie kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. a/ SSP preukazoval v texte sťažnosti aj rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici (sp. zn.: 23S/189/2019), kedy vec na obdobnom skutkovom základe krajský súd postúpil na rozhodnutie Okresnému súdu Brezno (sp. zn.: 2C/21/2020).

6. V petite podanej kasačnej sťažnosti sa sťažovateľ domáhal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie krajskému súdu. Ako eventuálny petit navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec postúpil súdu, do ktorého pôsobnosti rozhodovanie v súdnej veci patrí. Sťažovateľ si zároveň uplatnil náhradu trov konania a trov kasačného konania.

7. V súdnom spise kasačný súd neidentifikoval listinný dôkaz preukazujúci zaslanie kasačnej sťažnosti žalobcovi (na vyjadrenie), ako ani vyjadrenie žalobcu k tejto sťažnosti, pričom z predkladacej správy krajského súdu (podľa § 451 ods. 2 SSP č. k.: 20S/119/2019-320) vyplýva, že tento kasačnú sťažnosť žalobcovi nedoručoval, pretože mal za to, že kasačná sťažnosť bola podaná po lehote (oneskorene).

III.

Konanie na kasačnom súde

8. Prejednávaná vec bola dňa 16.03.2021 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky - ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie - podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 4S - sp. zn.: 4Asan/6/2021. Po odstránení nedostatkov v rámci konania pred krajským súdom na základe úradného prípisu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (výzva na úhradu súdneho poplatku), veci bola po opätovnom predložení spisu kasačnému súdu pridelená sp. zn.: 4Asan/14/2021. S účinnosťou ku dňu 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená

na rozhodnutie kasačného senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou.

9. Pred rozhodnutím vo veci samej sa kasačný súd oboznámil s obsahom administratívneho spisu, z ktorého vyplýva, že žalobca bol rozhodnutím Výboru Poľovníckeho združenia Topoľníky - rozhodnutie č. V/2019/001 zo dňa 16.02.2019 uznaný vinným z disciplinárneho priestupku tak, ako je tento vymedzený v odseku 2. tohto rozhodnutia. V rámci konania o disciplinárnom priestupku nariadil orgán verejnej správy prvého stupňa „disciplinárne rokovanie“, a to na 01.02.2019, na ktoré žalobcu riadne predvolal. Na vypočutí disciplinárne stíhaného tento uznal, že ulovil jeleňa, na ktorého sa vzťahoval zákaz (str. 2 zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 01.02.2019 - „Po ulovení som zistil, že toho jeleňa som nemal uloviť.“ Proti rozhodnutiu orgánu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaný zamietol (pozn. kasačného súdu: výroková časť rozhodnutia neobsahuje slovné spojenie, že sa prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje), a to rozhodnutím č. Č/2019/002 zo dňa 10.05.2019.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

10. Skôr ako kasačný súd pristúpil k vecnému preskúmvaniu podanej sťažnosti, verifikoval, či bola kasačná sťažnosť podaná proti rozhodnutiu, proti ktorému kasačná sťažnosť prípustná je (§ 439 SSP), či bola kasačná sťažnosť podaná oprávnenou osobou (§ 442 SSP) a či bola podaná včas (§ 443 SSP). Výlučne za podmienky, že by boli splnené tieto predpoklady, pristúpil by kasačný súd k overeniu formálnych atribútov kasačného konania (náležitosti kasačnej sťažnosti, splnenie podmienky obligatórneho právneho zastúpenia a pod.) a následne k meritórnemu prieskumu opodstatnenosti dôvodov kasačnej sťažnosti.

11. Kasačný súd v rámci tohto predbežného prieskumu dospel k záveru, že kasačná sťažnosť bola podaná proti rozhodnutiu, pri ktorom kasačná sťažnosť prípustná je (rozsudok vo veci samej), oprávnenou osobou (neúspešný účastník konania), avšak nebola splnená podmienka včasnosti podania kasačnej sťažnosti.

12. Pri posudzovaní predmetných právnych otázok, kasačný súd vychádzal najmä z nasledovných ustanovení všeobecne záväznej právnej úpravy:

13. Podľa § 443 ods. 2 písm. a/ SSP, lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2.

14. Podľa § 145 ods. 2 písm. c/, rozsudok krajského súdu nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty 30 dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku, ak sa rozhodlo o c/ správnej žalobe vo veciach správneho trestania.

15. Podľa § 69 ods. 3 SSP, do lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty.

16. Podľa § 69 ods. 5 SSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň; to neplatí na lehotu určenú podľa hodín.

17. Podľa § 69 ods. 6 SSP, lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na správnom súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovného času.

18. Podľa § 443 ods. 5 SSP, zmeškanie lehoty uvedenej v odsekoch 1 až 4 nemožno odpustiť.

19. Podľa § 444 ods. 1 SSP, kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

20. Podľa § 444 ods. 2 SSP, lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde.

21. Podľa § 8 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej ako „zákon o opatreniach COVID-19 v justícii“), lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,
a/ v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

22. Podľa § 8 písm. b/ zákona o opatreniach COVID-19 v justícii, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva... b/ ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

23. Podľa § 9 ods. 1 zákona o opatreniach COVID-19 v justícii, ustanovenie § 8 písm. a/ platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

24. Podľa § 9 ods. 2 zákona o opatreniach COVID-19 v justícii, ak však vec z dôvodu ohrozenia života, zdravia, bezpečnosti, slobody alebo značnej škody strany alebo účastníka konania neznesie odklad, môže súd určiť, že odsek 1 sa nepoužije a súčasne určí novú primeranú lehotu. Proti takémuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

25. Zo súdneho spisu vyplýva, že rozsudok krajského súdu bol sťažovateľovi doručený dňa 17.12.2020 o 00:09 hod., a to cez inštitút fikcie doručenia rozhodnutia. V tejto súvislosti kasačný súd v prvom rade poznamenáva, že informácia uvedená v kasačnej sťažnosti ako dátum doručenia rozsudku sťažovateľovi nie je správny, keďže sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uvádza, že mu sťažnosť bola doručená dňa 12.01.2021, pričom z elektronickej doručky vyplýva, že sa tak stalo už dňa 17.12.2020.

26. Z ustanovenia § 443 ods. 2 písm. a/ SSP v spojení s § 145 ods. 2 písm. c/ SSP vyplýva, že lehota na podanie kasačnej sťažnosti je v súdnej veci 30 dní, pričom takto, t.j. správne, bol kasačný sťažovateľ poučený aj v písomnom vyhotovení rozsudku, proti ktorému kasačnú sťažnosť podal (k tomu pozri časť „Poučenie“ rozsudku krajského súdu).

27. Podľa § 69 ods. 3 SSP sa do lehoty určenej podľa dní nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené dňa 17.12.2020, a preto prvým dňom z 30-dňovej lehoty na podanie kasačnej sťažnosti bol deň 18.12.2020. Posledným dňom lehoty bol potom deň 16.01.2021. Vzhľadom na skutočnosť, že deň 16.01.2021 bol dňom pracovného pokoja (sobota) - § 69 ods. 5 SSP, lehota na podanie kasačnej sťažnosti uplynula najbližším pracovným dňom, a to dňom 18.01.2021 (pondelok) § 69 ods. 6 SSP.

28. Kasačná sťažnosť bola krajskému súdu doručená v elektronickej forme dňa 10.02.2021 (č.l. 316 a č.l. 317). Samotné podanie je datované ku dňu 09.02.2021 a plná moc udelená právnomu zástupcovi na zastupovanie sťažovateľa v kasačnom konaní je zo dňa 08.02.2021. Informácie podľa predchádzajúcej vety kasačný súd uvádza ako podporný dôkaz vyvracajúci potenciálne predpoklady smerujúce k tomu, že oneskorené doručenie podania mohlo byť spôsobené technickými problémami, keď je zrejmé, že aj plná moc, ako aj samotná kasačná sťažnosť boli spísané už po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

29. Podľa § 443 ods. 5 SSP zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť, a preto kasačný súd nemal v súdnej veci - podľa SSP - žiadnu diskrečnú právomoc, ktorou by ex lege mohol prihliadať na prípadné špecifické okolnosti v rozhodnom čase (pandémia COVID-19), a ktoré by mohli odôvodňovať oneskorené podanie kasačnej sťažnosti proti rozsudku krajského súdu.

30. Z dôvodu poskytnutia čo najširšej ochrany práv sťažovateľa, aby tento nebol ukrátený napr. na práve na prístup k súdu, resp. práve na spravodlivý súdny proces, verifikoval kasačný súd, či sa na vec nemôžu uplatniť ustanovenia zákona o opatreniach COVID-19 v justícii a dospel k záveru, že tomu tak nie je,

pričom rozhodnou skutočnosťou v tomto smere je fakt, že zákon o opatreniach COVID-19 v justícii sa stal účinným dňa 19.01.2021,

t.j. deň po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti a zároveň ani jedno z ustanovení citovaného zákona neumožňuje taký výklad, ktorý by mohol viesť k záveru, že kasačná sťažnosť bola podaná včas.

31. Podľa § 8 písm. a/ zákona o opatreniach COVID-19 v justícii, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a/ v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú. Podľa § 8 písm. b/ zákona o opatreniach COVID-19 v justícii, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu

alebo k zániku práva... b/ ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. V súvislosti

s týmto zákonným ustanovením kasačný súd v prvom rade poznamenáva, že konanie na správnom súde (krajskom súde alebo kasačnom súde) nie je subsumovateľné pod inštitút „súkromnoprávneho vzťahu“ a rovnako zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok

nie je možné považovať za právny predpis upravujúci lehoty na uplatňovanie alebo bránenie práv v súkromnoprávných vzťahoch. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti podľa SSP

preto nie je lehotou „upravenou právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch“. Z uvedeného dôvodu nie je možné vo veci sťažovateľa uplatniť § 8 citovaného zákona.

32. Podľa § 9 ods. 1 zákona o opatreniach COVID-19 v justícii, ustanovenie § 8

písm. a/ platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní (...). Ani toto ustanovenie citovaného zákona však nie je spôsobilé privodiť stav, kedy by kasačný súd mohol konštatovať, že lehota pre podanie kasačnej sťažnosti bola zachovaná,

keďže § 9 odkazuje výlučne a výslovne na § 8 písm. a/ citovaného zákona, t.j. vzťahuje

sa len na tie situácie, pri ktorých lehota na uskutočnenie úkonu uplynula po, resp. odo dňa účinnosti tohto zákona. Toto však nie je prípad sťažovateľa, keďže posledným dňom lehoty na podanie kasačnej sťažnosti bol v súdnej veci deň 18.01.2021 (k tomu pozri odseky vyššie) a vzhľadom na to, že citovaný zákon sa stal účinným až deň po (t.j. 19.01.2021), ustanovením § 9 ods. 1 nedošlo k zákonnému predĺženiu lehoty na podanie kasačnej sťažnosti v súdnej veci.

33. Kasačný súd uvádza, že keby zákonodarca bol býval vymedzil aplikáciu § 8 na situácie podľa § 9 v plnom rozsahu (t.j. nielen odkazom na § 8 písm. a/, ale aj na § 8 písm. b/), kasačný súd by mohol kasačnú sťažnosť považovať za podanú včas. Práve ustanovenie § 8 písm. b/ citovaného zákona totiž predstavuje nástroj „spätnej reparácie“ neuskutočnenia úkonu včas, avšak túto možnosť zákonodarca uplatnil výlučne len vo vzťahu k veciam súkromnoprávnej povahy podľa § 8 zákona o opatreniach COVID-19 v justícii.

34. Z dôvodu, že posledný deň lehoty na podanie kasačnej sťažnosti bol v prípade sťažovateľa deň 18.01.2021, a teda deň v časovom rozpätí 31.12.2020 - 18.01.2021

(podľa § 8 písm. b/ citovaného zákona), kasačná sťažnosť by dňa 10.02.2021 bola podaná včas, keby § 9 počítal s analogickou aplikáciou aj ustanovenia § 8 písm. b/, čo však vo vlastnom znení § 9 nemá oporu.

35. Súd aj napriek uvedenému vo finálnej fáze overoval, či na súdnu vec nie je možné uplatniť § 9 ods. 2 zákona o opatreniach COVID-19 v justícii („(2). Ak však vec z dôvodu ohrozenia života, zdravia, bezpečnosti, slobody alebo značnej škody strany alebo účastníka konania neznesie odklad, môže súd určiť, že odsek 1 sa nepoužije a súčasne určí novú primeranú lehotu. Proti takémuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.“) a dospel k záveru, že tomu tak nie je.

36. V prvom rade kasačný súd predpokladá, že uvedené ustanovenie vzhľadom na jazykové znenie použité zákonodarcom, podľa ktorého súd „súčasne určí novú primeranú lehotu“,

je toto ustanovenie použiteľné na situácie v rámci konaní pred súdmi, ak došlo k zmeškaniu lehoty určenej súdom, príp. je opodstatnené pôvodnú lehotu (určenú súdom) predĺžiť určením novej lehoty. Podľa názoru senátu kasačného súdu, predĺženie lehoty „určením súdu“ podľa § 9 ods. 2 neprichádza do úvahy pri zákonných lehotách (akou je aj lehota na podanie kasačnej sťažnosti), čo platí o to viac, že SSP prípadné odpustenie zmeškania lehoty na podanie kasačnej sťažnosti vylučuje a zároveň -v

rozsahu vôle zákonodarcu - zákonné lehoty na uskutočnenie úkonov, pri ktorých došlo, príp. hrozilo zmeškanie, sa ex lege predĺžili podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona.

37. Naviac, podľa názoru senátu kasačného súdu, ak by aj v súdnej veci bol možný postup predvídaný § 9 ods. 2 zákona o opatreniach COVID-19 v justícii, t.j. že by súd „určil novú primeranú lehotu“ na podanie kasačnej sťažnosti (čo však nie je názor senátu kasačného súdu v tejto veci), na takéto určenie novej primeranej lehoty by neboli v tejto veci splnené ani materiálne predpoklady - a to ohrozenie života, zdravia, bezpečnosti, slobody alebo značnej škody strany alebo účastníka konania, keď v tejto veci kasačný súd neidentifikoval ani jeden z týchto predpokladov pre uplatnenie postupu podľa § 9 ods. 2 zákona o opatreniach COVID-19 v justícii, ak by aj tento postup v súdnej veci uplatniteľný bol.

38. Z vyššie uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť bola podaná oneskorene, čím je splnený zákonný predpoklad pre jej odmietnutie podľa § 459 písm. a/ SSP.

39. Z vyššie uvedených dôvodov kasačný súd nepristúpil k meritórnemu prieskumu rozhodnutia.

40. Kasačný súd záverom uvádza, že jeho pozornosti neušlo, že krajský súd kasačnú sťažnosť žalobcovi ako účastníkovi konania nedoručil. Zároveň však kasačnému súdu nie je zrejmé, z akého zákonného ustanovenia vyvodil krajský súd odchýlku od § 450 ods. 3 SSP ((3) Krajský súd doručí kasačnú sťažnosť všetkým účastníkom konania s výzvou, aby sa vyjadrili k jej obsahu v lehote nie kratšej ako 15 dní, s poučením, že inak sa bude konať bez ich vyjadrenia.).

41. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 4 SSP, § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 170 písm. a/ SSP a § 171 ods. 1 SSP. V rámci rozhodovania o trovách konania vzal kasačný súd do úvahy ustanovenie § 170 písm. a/ SSP, podľa ktorého sa trovy konania v prípade odmietnutia žaloby (a analogicky - aj v prípade odmietnutia kasačnej sťažnosti nepriznáva), čo však neplatí, ak ide o odmietnutie procesne zavinené účastníkom konania (§ 171 ods. 1 SSP). Vzhľadom na skutočnosť, že odmietnutie kasačnej sťažnosti bolo vyvolané oneskoreným podaním kasačnej sťažnosti sťažovateľom, keď tento napriek riadnemu poučeniu krajského súdu podal kasačnú sťažnosť po uplynutí zákonnej lehoty, odmietnutie sťažnosti procesne pripísal kasačný súd na ťarchu sťažovateľa. O výške náhrady trov kasačného konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 v spojení § 467 ods. 1 SSP).

42. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.